

Nro. 6.

**A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

*Költ Bétsben, Kedden Januáriusnak 19 ik napján
1802-ik esztendőben.*

Elegyes Levelek.

Semlinből Januar. 2=dikán. — Azon sok bizonytalan okok között, a' mellyeknek a' Belgrádi Bascha' meg ölettetését a' külömbkülömb féle hírek tulajdonítják, némelyek szerént leg hitelesebbnek látszik az, a' melly így beszélltetik elő: Az ő meg ölettetése előtt négy napokkal egygy fő Jantsárnál nevezetes lakaualom esett, a' mellyre másunnan is sok idegen Jantsárok öfzfe hivattak, a' kik a' lakadalmazás közben a' Belgrádi Jantsárokkal öfzfe szövetkezvén; a' Bascha' meg ölettetésének plánumát egygyütt elintezték. — Ehez képpelt Décember 27=dikén dél utánni két órakor, néhány, rélz szerént idegen rélz szerént

Belgrádi Jantsárok a' Bascha' látogatására mentek. Az egygyik közzülök, *Mulla Isuf* zevü rövid beszéddel köszöntötte a' Baschát — elő adta látogatásflokknak okát és tüziját — 'sennet vege lévén, az egygyik Jantsár egygy pillollyal a' Baschát agyon lötte, a' másit a' fegyverrel szitotta és el ütötte. Mind ezek után hirtelenl vévén, egész tsendeléggel el távazik. Másnap holt test azután a' feredöbe viteletti, és ha napok múlva egész illendő czeremoniával el temet-tetett. — Hallatik, hogy néhány Görög kereskedők a' történendő gyilkosságról már az azelőtt való nap tudósittatva voltak, és azon éjjele Belgrádot oda is hagyták. A' történet óta azonközben a' tsendeléget még eddig leg kisebb új környülállás is meg nem zavarta.

Más tudósítások ilyen okát beszéllik a' történetnek: Még eleinten sokáig egyenetlenkedtek a' Jantsárok a' Baschával; sok kedves embereit meg is élték: hanem a' Török Udvarból ide küldetvén *Kapdzsi Basa*, a' két ellenkező felet tsak ugyan özfize békéltette. Ezre vették azomban a' Jantsárok, hogy a' Basa fogadását meg ízegete, azt írván a' fiának *Dervis Begnek*, a' ki Belgrádtól 54 órányi távolságra, egynehány ezer emberrel táborozott, hogy jönne Belgrád alá, 's magát a' Basának (az Attyának) külső városi baráttival egygyesítvén, támadná meg 's öldösné le a' Jantsárokat. Hogy annál bizonyosabban boldogúlhatra *Hadzsi Mustafu* fel tett szándékában, tudtára adta ezen intézeteteit a' Jantsárok elpusztítása felől, a' várban benn lévő jó embereinek is. De a' dolog titokban nem maradhatott. A' Jantsárok az egész dolgot ki tudták, &c.

Semlin, Jan. 4. dikén.

„A' Belgrádi Bascha gyilkossai közzül, *Kutsukuli*, *Faeso*, és *Mula Jussuf*, a' főbbek. Ezek

mentek rá, 15 más Jantsárokkal. — Az ő mily hirtelen lett megölettetésének valóságos oka, még ma is tsupa titok. A' több bizonytalan beszédek között tartozik, hogy ő, minekutánna szabadságát a' Belgrádi Jantsároktól ismét visszanyerte volna, az után valami három százat közülök ígéretek által egészen a' maga részire hajtott, és arra vette őket, hogy a' Bairam innepnek elkövetkezésével midőn a' Törökök az ő régi szokások szerint éjjel egymás közöntésére járnak és nappal aludni szoktak, mesterséges okossággal a' több Jantsárokat a' várból tsalják le a' városba, más arra ki = rendeltettek pedig az alatt zárják be a' várkapukat, és rekeszszék ki a' békétlenkedőket. Ezt ezek meg tudták: és a' dőlgot megelőzték.

Ezen alsó vidékeken a' vizek' kiöntése még meg nem szűnt, sőt naponként terjeszkedik tovább = tovább: nevezetesen Báts vármegye és a' Bánátus vannak erőssen ki tétetve neki, úgy hogy ha még tovább is így tart, felettébb való inség-re juttatja ezen vidékeket.

T r i e s t.

Minekutánna itt néhány napokig igen kemény szelek uralkodtak volna, Jan. 3 = dikán este felé az első meg eredett: bé következőn az éjjel, az első, jég = első, és hó, rettentő zivataros széllel egygyütt, egymást fel váltva éjfél tájig kegyetlenkedtek; ekkor az egész levegő eget temérdek homály borította és fogta bé; két óra tájban rettenetes menydörgés kezdődött, 's mind ezeknek az emberi elmét egészen eliszonyító levegő = ég béli viszontagságoknak az lett a' következése, hogy a' tenger magát mintegy egészen felpuffasztván, annyira ki ütött, és a' szomszéd vidékeket úgy el borította, hogy ilyenre sok esztendő

ólta nem emlékeznek itten a' lakosok. A' városnak nagy részit el borította a' víz; a' magazinumokba is bé nyomúlván, sok kárt okozott a' kereskedő portékákban. A' tengerről a' partján kívül az országútig járkáltak ki a' kisebb rendű hajók. Eflvétül fogva más nap reggeli 7 óráig tartott ez a' veszedelmes idő, és ekkor is oly rettenetes föld = zendüléssel vagy föld = rendüléssel végződött = el, a' milyenre itt hasonló képpen nem emlékeznek.

Zengg, Décember' 27 = dikén.

A' szüntelen való effőzés sok pusztításokat tett, szamtanlan szerentsétlenségeket okozott, és fok ezer szegény lakosokat koldus botra juttatott. A' ki öntött víz a' közel lévő falukban sok szomorú jeleit hagyta hátra a' maga pusztításának, sok házakat és malmokat egészízen el vitt, hogy a' helyeiket is alig ismérni. — Az Ottochaner Regimentben vólt *Aichelburg* Kapitányt is igen véletlen és keserves történet érte ezen árvizes napokban, a' ki is 12 = töd magával ezen hónapnak 18 = dikán Agramba a' katonaság' hó = pénze után küldettetvén, hogy útját rövidítse, a' velle lévő emberekkel és 3 lovakkal, tutajra (szálra, öszfe foglaltatott gerendákra) ült, hogy a' *Licca* vizén keresztül menyen. Az általevezés közben a' lovak néki bolondúltak, nyughatatlankodni tapodni kezdettek, a' tutajnak most égygyik majd másik oldalát nyomták alá, míg égyfzer egy kemény szél néki tsapodván a' tutaj fel = emelt oldalának, azt egészízen le = fordította, és a' rajta lévőket mindenestől fogva a' víz alá temette. Tsak két katona tarthatta meg úfzás által az életit: a' más tíz a' Kapitánnyal égygyütt oda veszett.

Karlobago, Decemb. 31 = dikén.

Melly vétkes lépésekre vetemedhetik az emberi indulat akkor, midőn a' természeti szeretet helyébe gyűlölség és boszszúállás kívánása férkezett bé, egy új kedvetlen bizonyosága lehet ennek a' következő történet is. Egy igen gazdag és előkelő polgár, minden igazi ok és fundamentom nélkül a' maga jámbor jó feleségével rozszúl élvén, arra az embertelen gondolatra és határozásra tökélette el magát, hogy a' feleségit fel akasztza. Azonközben, hogy magáta' gyanútól megmenthesse, és a' közönséggel azt hitethesse el, hogy az aszszony maga vőlt volna a' maga gyilkosa, mérget adott jó bővön bé neki, 's azután tsak hamar fel akasztotta. A' megvizsgáltatás után minden gonofzságai világosságra jöttek a' bűnös férjfunak, és már most az Agrami tömletzben várja a' nyomorúlt a' megítéltetést. Nevezetes ezen szomorú történetben az a' ritkaság, hogy a' szerentsétlen aszszonyoak egy férjfitelvé e, a' ki az Ottochaner Regementben Kapitány lévén, 's éppen ezen időben néhány emberekkel ki küldettetvéa, a' velle lévőekkel egygyütt egy vízbe vészett, a' melly erőssen meg vőlt áradba.

A' Gróf *Battyáni Tódor Grobnigg* jofzágában is nagy pusztításait lehet szemlélni a' sok elsőnek, áradásnak. A' szöllő = fák az áldalokról lemosattak, az ajjasabb helyeken pedig el fűjdedtek, 's helyekbe halmok emelkedtek fel. A' tsatornához hasonlító zápor = elfökön és menydörgésen kívül, hogy az emberek közzül is sokak el nem vésztek, tsak az Ilteni gondviselésnek lehet közfönni.

Strasburg, Jan. 8 = dikán.

A' Rénus' vizének ki áradásáról érkező hí-

rek, naponként keservesebben irják le az az által okoztatott sok károkat, Tizennégy faluknak vidékjeiken ezek a' károk élték: — 7 emberek fulladtak a' vízbe, 19 házak omlottak öfzfze, 209 házakban esett sok kár, 118 ló, 345 szarvasmarha, 352 sertés, 113 borjú, és 721 juh, veszett a' vízbe, 20 hidak romlottak el, az eleség mind a' 14 faluban oda lett, az öfzi vetés mintha nem is lett volna, a' üzi fának nagy részit elvitte a' víz, a' meg maradt barom, sokáig a' vízben kinlódván, nagy részint sindik, &c. A' víz 4 lábnyomnyival nevedett: volt most feljebb, mint a' melyekre még a' múlt Században is emlékeznek az emberek. Minden gátakat és töltéseket el fzággatott, lehetetlen volt ellene állani: A' Rénus mellyéki falukon 24 ízben verték fére míg az áradás szünni kezdett a' harangokat.

Lyonból, Decemb. 30. dikán.

Talleyrand Külső dolgokra ügyelő Minifter tegnap előtt meg érkezett ide. A' Cisálpínus főbb küldöttek ma nálla ebédéltek. A' Mailandi Ersek a' Minifter jobbjára felöl ülván, egélléges, és igaz vidám állapotban látszott lenni, midön azonközben csak hamar, mintha valamit akart volna a' Minifternek mondani, feléje hajólván, visszafarostadt a' karos székre. Ez a' tisztos öreg a' *Visconti* híres és nevezetes Familiából származott és már 82 esztendőket töltött ember. Az Első Konzállal az ő Első táborozásának alkalmazhatóságával Mailandban ismérkedett meg. Mint Kárdinális jelen volt a' VII. dik Pius Pápa' választatásában; és azután Romában is járt. Most azért tette *Lyonba* ezen útat, hogy az Első Konzúlt még egyszer láthassa. *Talleyrand*, a' ki a' revolutzó előtt maga is belső személy, még pedig Autani Püspök volt annyira meg illetődött

ezen nagy méltoságu Erseknek hirtelen való halálán, hogy az asztaltól fel kelvén, más szobába vonta el magát.

Lyon, Decemb. 31 = dikén.

Az az ebéd, a' mellyet *Talleyrand* Külső Minister itten a' maga szállásán az Europa nevű vendég fogadóban tegnap a' Cisálpínai Küldötteknek készítettett, oly fényes volt, hogy itt ahhoz hasonlót meg eddig nem láttak. A' Maylandi 32 ezteendőket élt idős Erseknek, javasolták gyengeségére nézve némelyek, hogy ne jelenne meg ezen vendégségen, hanem igen egészséges és vidám lévén nem vette rá magát, hogy el maradjon onnét. Azomban, alig falta bé az első falatot, hogy azonnal le roskadván, ki múlt a' világból. A' vendégek pedig a' véletlen történetnek látásán megzörtözvén, minyájan széljel oszlottak. Az a' híres *Maskati* nevű orvos Doktor is az asztalnál ült, és minden mellestégit elő vette, hogy a' holtat az életre még egyszer visszahozhassa: de leg kisebb haszon nélkül maradott minden igyekezete.

Páris, Jan. 4 = dikén.

Tegnapelőtt a' Belső Minister *Chaptal* is el utazék *Lyon* felé. Az Első Konzúl még Jan. 5 = dikén is jelen lenni szándékozik a' Párisi katonaparádán. A' fegyveres seregek olyan sürűen vannak *Páris* és *Lyon* között szállásokra osztatva, hogy csaknem kezet fognak egymással; a' melly körülállás egygy vaióságos jele annak, hogy már most az Első Konzúl is nem soká el fog oja indulni.

Lyonban a' város háza, most Országglószék' házánek nevezett azért, hogy az Első Konzúlnak

abban leszen ezen alkalmatossággal a' szállása. Ezen sokak tsudálkoznak Párisban, nem láthatván által, hogy az a' ház, a' mellyben a' Konzul io vagy 12 napig szálláson lenni akár, miért neveztetthetik Országlószék' házának, ha mingyár egész Frantzia országban a' leg szebb és pompásabb épület volna is az. Sokak még arra a' vélekedésre is vétetődhetnek ez által, hogy talám fel akarja Párist Lyonnal tserélni az Országlószék.

A' Párisból Lyonba utazott Konzuláris testörző seregen kívül, a' Lyoni előkelőbb hazakból való ifjuság is formált egygy testörző lovas sereget, a' melly is az Első Konzulnak egygy darabig eleibe jöni, és ötet oda bé kísérni szándékozik. Ezen kívül egygy Karabélyos és egygy Granátéros Batalion is állott fel Lyonban ugyan ezen alkalmatosságra, olyan tzállal, hogy a' Konzulnak itte léte alatt ezek tegyék a' várason a' szolgálatot.

Gondólják, hogy a' Cisálpínai Konstituzió nem sokat fog a' Frantzia országától különbözni: azt ki véve, hogy az Első Konzul helyett, ottan Elölúio leszen, a' ki 20 esztendeig nem fog változui.

Az Első Konzul' meszoha leányát Boharnois Kísárfzen, feleségül vette General Bonaparte Lajos (a' Konzul 3 dik testvér öze).

Maszból olyan hír érkezett Párisba, hogy már a' Nápolyi Király is meg ismerte a' Toskánai Királyt.

Minthogy a' Frantziák Egyiptomi nagy expeditzióknak vége, sok féle gondolatokra szolgáltattott alkalmatosságot, nem leszen talám olvasóink előtt is unalmas az a' hiteles tudósítás, a' mellyet a' Frantzia Országlószék' engedelmével Gen. Regnier, a' ki Abdullah Menou fő vezérrel nem eggyezhetvén, ötet Egyiptomban hagyta vólt, haza érkezese után ki adott. — „

„A' Nagy Vezér és a' Konstantinápolvi Ország-lólék (így ír *Regnier*), a' kik Egyiptomnak meg-támadása végett Angliától tsak egygy segítő tsopórtot kértenek vólt, egészfzen el bámultak, midön azt látták, hogy olyan nagy számu Anglus fegyveres sereg szállott ki oda, a' melly ott a' főbb hadi munkákat maga el követhetné. Nékiek éppen annyi okok vólt félni az Anglusoktól is mint mi töllünk; minthogy így azt gondolhatták, hogy akár a' Frantziák akár az Anglusok győzedelmeskedjenek, Egyiptom minden esetben idegen kézre fog szállani, és előre telylyességgel el nem láthatták, 's nem is rémellheték, hogy a' közönséges meg-békéltésnek alkalmatosságával alku' szerént vízfza fogna, az a' maga előbbeni urának adattatni. Ez a' félelem, 's meg annak szemlélése, hogy a' Frantzia Ország-lólék az Orosz Birodalommal alkudozásokba bocsátkozott, arra vették vólt a' Portát, hogy az Anglusoknak Egyiptomi expeditziójokat, inkább akadályoztassa, mint segítse; a' Török seregek hozzá nem fogtak a' tsatázáshoz, míg azt nem látták, hogy az Anglusok olyan erővel vannak, hogy tsak magok is hozzá foghatnak a' tsatázáshoz; a' Nagy vezér meg nem mozdult a' maga táborával addig, míg azt nem látta, hogy az Anglusok szerentsévei kezdettek hozzá a' viaskodáshoz. Az Anglusok illendő tekintettel viseltettek az Egyiptomi Frantzia táborhoz, és nem kevésbé féltek a' következésektől, abban az esetben, ha a' mihez reménségek vólt, meg tsálta volna őket, az az, hogyha a' Frantzia sereget rézénként meg nem verhetnék volna. —

„Midön *Kléber* fő vezér meg hólt, a' mitábori kassáink tömve tele vóltak azzal az adóval, a' mellyet ő a' Helicopolisnál esett fényes győzelem után fel szedett; seregeink is leg jobb állapotban vóltak. Azt képzelte az ember,

hogy fejedelem kútfejeink kimeríthetetlenek vólnának; nemhogy hadi kassánk nevelésén iparkodtunk volna: hanem csak gondját sem viseltük. Lehetetlennek tartván meg-támadtatásukat, az élelem-szerkesztésre és ölfelzárkózásra, semmi gond sem volt; az adónak idejében való felszedtetése el-mulasztatott: az Anglusoknak megjelenésekkör, kassaink és életházaink nem voltak abban az állapotban, a' mellyben lenniök kellett vólna.

„*Murad Bey* Felső Egyiptomi Fejedelem felesingerlodott, a' ki meg vonta tőlünk a' fejedelmet pedig mi néki igen jó hasznát vehettük vólna. Seregeinknek egygy része, a' mellyeknek a' tenger-part védelmezésire kellett vólna hagyatattani, onnét visszafra hivatott. Az a' rendelkezés Kléber fő vezérnek, mely szerént olyan intézeteket tett volt, hogy Egyiptomnak azon alsó részében, a' melly *Déltának* nevezetük, örökké egy tartalék sereg álljon lábon, azzal a' széllel, hogy onnét akár mely meg-támadtatott pontra mindenkör segítségül küldettheték, nem tartatott meg. Midőn az Anglusok Márzius' Szedikán Abukirnél Egyiptomba ki szállottak, csak egygy kisded fegyveres csoportot állíthattunk ellenekbe: a' melly leg nagyobb vitézséggel védelmezte ugyan a' partokat, hanem végezetre engedni kénytelenített az igen nagy erőnek. —

„Az Anglus sereg, Mártz. 1-eső napján érkezett meg Abukirhez. A' kemény szelek hirt nagy akadályoztatták annak ki-szállását. Ha lovassaink mingyár ekkör útnak indíttattak vólna, azok kettőzetett sebességgel még el-érkezhettek vólna a' ki-szállásnak napjáig a' tenger parthoz, 's így egymás nyomában az egész tábor oda érkezhetett vólna, és az Anglus sereget, még mi-nkelőtte az magát a' parton rendezte szedhetette vólna, egész erővel meg támadván, annak ágyu-

zó seregét meg zavarhatta, és ismét a' tengerre visszamenni kényszerithette volna. De mindenek ellenkezőlőg történtek; a' Frantzia seregek különböző ömb csoportokban Egyiptomnak különböző részeire oszlattattak széljel. Hijába mondatott, hogy egyedül csak az Anglus seregtől kellene félni; hogy az Anglusok sohol nem másutt, hanem csak Abukirnál fognának ki szállani; hogy a' Nagy Vezér egygy nyomot sem fogna elő felé tenni, mind addig, míg az Anglusokat az Egyiptomi parton elő felé jó szerentsével haladni nem látná, és végre, nekünk egész erőnket öfzfe kellett volna tsatólni, hogy az Anglusokat meg verhesük. Menou fő vezér azombap csak az egygy *Lanüsse* Generálit küldötte el osztályának egygy részével és egygy lovas regimenttel Abukirhoz: még pedig ez a' kisdéd csoportunk is az Anglusok' ki szállása után csak a' második nap érkezhett meg. Az Anglus tábor öt napot töltött el a' kiszálással, és a' maga rendbe szedésével: és még azután kezdett Alexandria felé elő mozdúlni. Itt 17 ezer Anglusok ellen 4 ezer embernél többet ki nem állithattak a' Frantziák: pedig a' Cairóval való közösülésnek útját is szükséges képpen védelmezni és meg tartani kellett nekik. —

„Mártziusnak 14: dikén ezen közösülés' útjának védelmezésére fordittatott maroknyi népük. Ez sokáig vetelkedett az egész Anglus táborral a' gyözedelem felett: sok kárt is tett benne: és annyival keservesebben esett néki az Alexandriába való visszamérés, minthogy minden Frantzia meg gyöződött ezen napon a' felől, hogy az Anglusok' meg verésére való jó alkalmatosságot elmulasztottuk; és hogy csak 10 ezer emberrel, pedig ennyit erre a' napra könnyen öfzfe gyűjthettünk volna, gondolható képpen meg verhetjük volna őket. Egygy maroknyi népük egygy

egész tábor ellen való ilyen ellentállása, és az Alexandriai halmokon való vakmerő megállapodása, egészízen fellobbantották az Anglusokban az iránta való tiszteletet. Elhajlékuk és sebesséiknek fokságát izemlévén, a' helyett, hogy győzedelmeket folytatták volna, megállottak, és egygy keskeny helyen, a' *Madieh* tava és a' tenger között sietséggel sántzok ásásához fogtak. —

„Fő vezér *Menou* Mártz. 11 - dikén vette *Cai* róban, az Anglusok' kiszállása felől való hírt, és meg határozta, hogy ellenek induljon: hanem igen számos örző feregeket hagyván hátra az erősségekben, nem gyűjtött öfzfe maga mellé anynyi fegyveres népet, a' mennyit lehetett volna. Ő, Mártz. 20 - dikán érkezett *Alexándriába*. Az Anglusok már ekkor nyoltz napokat töltöttek volt el a' sántz - ásással; és azokat ágyukkal jól meg rakták. Ezen erőss sántzokban 16 ezer Anglus feküdt: a' mi erőnk pedig, a' *Menou* megjövetelével is csak 9 ezer emberekből állott. Azonközben, így is próbát kellett tennünk, olyan tésállal, hogy ha a' dólgot itt jól el végezhetjük, azután a' Nagy Vezért is meg verhesük, ha a' pusztaókról elő talál nyomólni. Az öközet ilyen reménséggel intéződött el, hogy nagyobb erőnket az elienség' jobb szárnya ellen förditjuk, az alatt az ö bal szárnyának is foglalatosfágot adunk, 's ha szerentsére az ö jobb 'szárnyát kereztiül vágthatjuk, 's meg zavarhatjuk, az után a' további győzedelmeskedést lovasságainkra bízhatjuk. Ez a' plábum még a' *Menou* jelen nem léte alatt tsináltatott ki: hanem kerülő útan néki is tudtára adódván, ö is helybe hagyta és parantsólt, hogy az Mártz. 21 - dikén vétetődjék munkába. —

„A' fő öközet *Lanüsse* Generálra bízattatott, de a' ki, öfztállának elején maschirozván, szerentsetlenül meg ölettetett. Az általa ki adódott

rendelések, nem tellyefittettek tökéletesen: a' melly környülállás miatt seregeink rendjeiket elvelztvén, éppen az ellenség sántzainak töveiknél széledtek el, a' nélkül, hogy azokba bé ronthattak vóna. Ez történt a' közép pontnál is. Gen. Menou, a' kit a' fereg' elején lennigondoltunk, a' lovassággal állott hátul, a' mellynek parantsólt, hogy vágjon bé. A' lovasság engedelmeskedett, és az Anglus sántzoknak és ágyuknak egyenesen a' közép pontjokra rohant, a' hol két harmad része, meg ölettetvén, meg sebesedvén, vagy lova határol le hányattatván, a' többi kéntelenítettetett visszsa térni. Hogy a' jobb szárnyunkról a' balra és a' közép pontra segítség meheffen, lehetetlen vólt a' lovasság fordulásaí miatt, a' melly is tsak nem egészízen semmivé tétetödvén, oda vólt minden reménségünk, és kéntelenek vóltunk magunkat visszsa vonni. —

(A' többit más alkalmatossággal)

Miként fogja Menou fő vezér magát ezen hathatós vádak ellen védelmezni, ezután fogjuk meg hallani. Molt ő is meg fog Lyonban jeleni, a' hól személyesen akar vélle az Első Konzul' az Egyiptomi útolsó történetekről beszélni.

Az Amiensben folyó alkudozásokról nagy halgatás van egygy idő ólta.

Párisban molt is tsak a' régi Kalendárium fzerént innepelték meg az új esztendőt. Arúltak mezes pogátsákat is, ilyen nevezettel: *Bon bons à la Bonaparte — Bon bons à la paix.*

Mind a' Megtartó Tanáts, mind a' Tribúnátus, mind pedig a' Törvényhozó Gyülés, újabb-újabb tselekedeteik által jelengetik függetlenségeiket, vagy mint mások a' dolgot ki fejezik, az Oppozitziót. A' Megtartó Tanáts moltanság egymás után két versben választván magának tagot, egyfzer sem azt választotta a' Kándidatu-

sok közül, a' kiket az Első Konzúl ajánlott. Az első alkalmatossággal Jourdan, Lamartilliere és Berruyer Generálokat ajánlotta volt az Első Konzúl, még pedig ilyen megjegyzéssel, hogy ez úttal jó lenne, ha a' választásban ezen ritka érdemű katonák közül valamelyekre tekintet lenne. A' Meg-tartó Tanácsban ellenben Gregoire Püspökre ment a' voksok' többsége, a' ki harmad magával a' Törvényhozó Tanátsból volt káldidáltatva. — Az ólta még esett a' Meg-tartó Tanácsban egygy új tag választás. Ez úttal az Első Konzúl Gen. Jourdánt, a' Tribunátus Dannon polgárt, a' Törvényhozó Tanács pedig Lamartilliere Generálist, káldidálták és ajánlották mások felett. Molt is arra voksoltak a' Meg-tartó Tanács tagjai leg többen, a' kit a' Törvényhozó Tanács ajánlott: és így ez úttal tsakugyan bé lépett Lamartilliere a' Meg-tartó Tanácsba; mikor nem az Első Konzúl káldidálta. — Püspök Gregoire gondólható képpen le mond már molt a' püspökségről, minthogy a' Szátorok nem viselhetnek két hivatalt.

Minckutána a' Törvényhozó Tanácsban és a' Tribunátusban az új Törvényes Könyvnek vagy két első Tzikkelyei vizsgálva vettek volna, ilyen jelentés érkezett ezen Tanácsok közül az Elsőhöz: — „

„A' Respublika Konzúljai, a' Törvényhozó Tanátsához. Törvényhozók! A' Kormányfészék vizsgálva veszi a' Polgári Törvényes Könyv iránt elötökbe terjesztetett projektomokat. Nagy fajdalmára esik, hogy azon törvényeknek bé hozását, a' mellyeket a' nemzet igen erőssen ohajt, más időre halasztani kéntelenítettik: de meggyözödve vagyon a' felől, hogy az az idő nem jött még el, a' mellyben ez a' fontos tárgy olyan tsendes indúlattal és égygyefféggel vizsgálathatik, a' milyent kivan. — Bonaparte, Első Konzúl.“ —

A' Törvényhozó Tanáts meg határozta , hogy ezen Konzularis levelet által küldje a' Tribúnatushoz.

Páris , Jan. 5 = dikén.

A' *Párisi Journál* nevű Párisi Újságban egygy nevezetes tikkely olvattatik , ilyen cím alatt: *de l'Opposition*. Azt a' külömbiséget adja benne elő az író, a' melly egygy okos, meg = világosodott, jó tzelra intézetett, és alkalmas idő béli, 's meg egygy tudatlan, alkalmatlan, bofszantó, és erőszakos *Oppositio* között vagyon, &c. Hová tzelozzon ez az író ezen tikkely által, észre lehet tsak abból is venni, hogy ezt éppen akkór adta ki, midön a' Konzulok az általok projektáltatott Polgári Törvényes könyvet, a' Törvényhozó Tanátsból a' mingyár le írt jelentés által mintegygy bofszankodva vizsza kérték. — Azt is meg lehet jegyezni, hogy a' *Moniteur*, mint Konzularis újság, már rég hogy ki sem hirdette azokat a' beszédeket, a' mellyek a' Tribúnatusban ezen tárgy felett folytak, hanem tsak azt adta ki röviden, hogy ez vagy amaz tikkelynek mellyik tag fogta pártját, vagy melyik mondott ellene.

Ménou Egyiptomi fő vezér, már külte a' Mársiliai Kontumátházban a' tisztulás' napjait, és künn jár. A' felesége, a' ki az Alexandriai feredő gazdjának leánya vólt, a' Török szokás szerént Frantzia országban is bé fedezett ábrázattal jár künn, Minthogy Gen. Menou Cairóban Török vallásra állott, 's magát környülmételtette: már most nem tudni, hogy meg marad a' itthon is ezen vallásban.

London.

A' Parlamentomban nem soká elő fordúl, mint a' környüállások mutatják, az a' Konstitú-

tzioában fundálódó nagy változás, a' melly szerént annak tagjai bizonyos időkben el ozlatódnán, vagy újra választatni fognak, vagy pedig mások választatnak helyekbe, a' szerént, a' mint kinek-kinek a' választók' kedvezése szolgál. — Már nagyon meg indúltak sokak a' tagok közül benne, hogy a' választók között magoknak sok jó akarókat szerezhessenek. Gyakran látogatják őket. *Pitt* is el útazott *Cambridge* Városába, a' melly ötet szokta mind eddig a' Parlamentomban a' maga Képviselőjének tartani. Kétség kívül most is annak fogja újra választani. — *Westminsterben* az *Jean d'Acree* hős *Sidney Smith* és *Fox* felett fognak, az előre való vélekedés szerént, az idén vetélkedni a' választók, és gondolni lehet, hogy az első nyeri el a' voksoknak nagyobb számát.

A' *Pétersburgi* követségből haza jött, és már most arra az esetre, ha a' végső békekétség meg készülhet, hasonló méltosággal a' Frantzia Republikához rendeltetett Lord *Whichworth*, meg házasodott, és *Dorset* újjá özvegy Hertzegnét vette feleségül; a' mellyet itt csak arra a' nevezeteliségre nézve akartunk említeni, hogy ezen afzszonyság ennekutánna is *Dorset* Hertzegnének fog neveztetni, olyan rendtartás lévén ezen országban, hogy ha egygy nemes afzszonyság magánál alább való rangú férfinhoz menyen feleségül, a' maga előbbeni titulussát és méltóságát tartja meg.

Jelentés.

Mostan folyó 1802-dik esztendő Május Hónapjának 6-dik napján, Budán Kótyavetye fog tartatni: midőn is, a' Szekszárdi Uradalomban fekvő Fundi Studiorumhoz tartozandó Janya nevezetű Puszta, (Praedium) már a' Fiskus által meg határozott esztendei 4684 f. ből álló Arendai summájában először kikiáltatik, és a' többet igénylők 6 esztendeig árendába ki adattatik.

P. D.